

Ankenævnets journal nr.: 2020-0375 - Tilbagebetaling af lokaleleje og overnatninger

Sagsfremstilling:

Klager bookede i februar 2019 et lokale til afvikling af klagers bryllup den 22. - 24. maj 2020. Klager modtog en kontrakt/aftale, hvoraf det fremgik at der skulle betales kr. 23.500,- for leje af lokale, hvilket blev opkrævet den 25. februar 2019.

Det fremgår af de generelle lejevilkår, pkt. 1, side 2, pkt. 1, at: "To måneder før arrangementet fremsendes en faktura på depositummet og evt. leje af lejligheder og værelser".

Af indklagedes generelle lejevilkår fremgår bl.a.:

" ...

4. Force majeure

[Indklagede] kan aflyse eller afbryde opholdet m.v. på grund af force majeure, herved forstås krig, optøjer, strejke, lockout, olie- og benzinrationeringer, grænselukninger, epidemier, natur- og forureningskatastrofer eller lignende hændelser.

Ved force majeure er [indklagede] forpligtet til snarest at underrette lejeren. Der tilkommer ikke lejeren nogen godtgørelse eller tilbagebetaling af de indbetalte beløn.

" ..."

Ved mail af 3. marts 2020 til klager fremsendte indklagede herefter fakturanr. 5442 af 3. marts 2020 på kr. 2.500 for betaling af den obligatoriske rengøring og fakturanr.5443 af 3. marts 2020 stor kr. 5.000 for betaling af depositum for Valhalla (festlokalet),

Klager har betalt såvel lokaleleje som depositum som rengøring.

Klager reserverede derefter ved mail af 8. marts 2020 7 lejligheder og 9 værelser til arrangementet. Indklagede oplyste ved e-mail af 11. marts 2020 overfor klager, at leje af lejligheder/værelser skulle betales 2 måneder før arrangementet.

Ved mail af 16. marts 2020 til klager fremsendte indklagede herefter faktura nr. 5484 af 16. marts 2020 på kr. 19.305 for betaling af leje af de lejligheder og værelser som klager havde bestilt. Fakturaen havde betalingsfrist den 23. marts 2020.

Den 23. marts 2020, kl. 11:24 henvendte klager sig til indklagede og oplyste, at de ikke kunne betale fakturanr. 5484, idet de ikke kunne få betaling fra deres gæster på grund af COVID-19 situationen.

Klager anførte endvidere, at de ville være indforstået med at indklagede frigav lejemålene på hjemmesiden som ledige og, at de nu ville afvente hele situationen.

Indklagede tilbød herefter ved mail af 24. marts 2020 at udskyde betalingsfristen for betalingen af værelserne til den 3. april 2020, dette angivelig for at imødekomme klagers udfordringer med betalingen for de lejede værelser. Men indklagede fastholdt fakturaen.

Ved mail af 27. marts 2020, takkede klager for udsættelsen med betalingsfristen og skrev, at klager stadig håbede at holde brylluppet som planlagt. Samtidig spurgte, hvordan det så ud med ledige weekender i april-september 2021, hvis arrangementet den 22. - 24. maj 2020 alligevel ikke kunne holdes

Indklagede oplyste i mail af 27. marts 2020, at såfremt klager ønskede at rykke arrangementet, skulle hele beløbet for leje af lokale og værelser indbetales og der skulle laves et tillæg til den originale kontrakt. Herefter bad klager ved mail af 30. marts 2020 indklagede om tillæg til kontrakten.

Hertil svarede indklagede, at et tillæg ikke kunne fremsendes førend betaling af overnatningerne var sket, og førend, at klager havde besluttet sig for en ny lejeperiode, men der blev fremsendt et eksempel på det tillæg, som indklagede tilbød som ændring af den eksisterende kontrakt. Indklagede anførte således to muligheder.

Enten kunne det eksisterende arrangement fastholdes med betaling som aftalt og faktureret eller arrangementet kunne flyttes til en senere dato på betingelse af betaling som – ifølge indklagede - aftalt og faktureret, herunder for overnatningerne.

Indklagede anførte således som betingelse for at acceptere at ændre parternes oprindelige Aftale, at det fulde beløb for overnatningerne blev indbetalt.

Klager var ikke indstillet på at betale leje for de af klager reservede lejligheder/værelser, såfremt det ikke var muligt at afholde arrangementet den 22.-24. maj 2020. Klager anførte således, at klager satsede på at holde brylluppet på den planlagte dato, men hvis klager vidste, at klager ikke ville få pengene (for værelserne) tilbage, så behøvede klager ikke overnatning, idet klager var af den opfattelse, at der var stor usikkerhed om, hvorvidt arrangement kunne afholdes som planlagt, og så ville det ifølge klager være ærgerligt at have betalt kr. ca. 19.000, som klager ikke kunne få retur.

Klager skrev herefter ved mail af 7. april 2020, til indklagede at de ønskede at afbestille alle lejligheder og værelser, men ikke lejen af festlokale.

Samme dag skrev indklagede til klager, at dette desværre ikke kunne lade sig gøre, da der var købt en pakkelsøning, bestående af lokaleleje og overnatning, indklagede henviste her til kontrakten af den 28. februar 2019.

Klager henviste ved mail af 7. april 2020 til klagers hjemmeside og anførte, at klager ikke fandt at der var booket en pakkelsøning. Klager sender med mailen af 7. april 2020 udklip fra klagers hjemmeside hvor som det første vedrørende "Afbestilling og udeblivelse" fremgår følgende:

"Afbestillingsreglerne afhænger af aftalen og reservationen. Læs informationerne i prislisten nøje. Medmindre andet er aftalt ved booking kan afbestillinger foretages indtil kl. 23.59 lokal tid dagen inden ankomstdagen."

Indklagede svarede samme dag tilbage, at afbooking ikke var muligt, da klagers arrangement ikke var omfattet af de generelle afbestillingsbetingelser, da der var købt en pakkelsøning, hvorfor det var/er afbestillingsbetingelserne mv. i aftalen, der var gældende mellem parterne.

Klager fastholdt ved mail af 8. april 2020, at klager ikke mente at have købt en pakkelsøning, da klager havde booket lokale og overnatninger med over et års mellemrum. Klager anførte, at klager derfor var af den opfattelse, at de afbestillingsregler, som fremgik af indklagedes hjemmeside også omfattede klagers booking. Klager anførte videre, at klager var interesseret i at afholde brylluppet hos indklagede og i at flytte datoen til 2021, men klager fandt det ikke rimeligt at skulle indbetale et stort ekstra beløb (for overnatningerne)

Indklagede gentog herefter ved mail af 14. april 2020 til klager, at der var tale om en pakkeløsning som klager havde bestilt, og at arrangementet ikke kunne rykkes, medmindre der skete fuld betaling for leje af festlokalet og for leje af de bookedede værelser. Indklagede gjorde yderligere opmærksom på, at fakturaen for overnatningerne, var væsentligt overskredet hvorfor denne snarest vil blive sendt videre til rykkerprocedure.

Der var herefter fortsat korrespondance mellem parterne i perioden fra den 15. april til den 5. maj 2020 med henblik på at finde en løsning. Indklagede fastholdt, at klager skulle betale for det, der var booket (værelserne). Parterne nåede dog ikke til enighed

Klager har i mail af 15. april 2020, anført, at klager ikke forstår hvorfor klager skal betale for overnatningerne til trods for, at klagers bryllup ikke kunne holdes i år (2020). Klager anfører videre, at klager til dels kan forstå det, hvis festen skulle flyttes, da indklagede, så ville lave en pakkeløsning og tillæg til kontrakten for at flytte festen til en valgfri dato. Klager anfører, at det var sådan klager havde forstået det til at starte med. Dvs. at præmissen for at kunne ændre datoen var, så skulle leje af Valhalla og overnatninger betales.

Hvorimod, hvis festen ikke kunne holdes som planlagt og klager ikke havde betalt for overnatninger, så ville festen ikke kunne flyttes og klager ville derfor miste klagers betalte 23.500 kr. for leje af Valhalla, hvilket klager var indforstået med.

Klager anfører, at klager derfor finder det meget uretfærdigt, at klager skal betale for overnatninger når klager slet ikke skal holde festen den 23. maj 2020 som planlagt. Klager anførte videre vedr. punkt 3 i kontrakten, at var leje af festlokalet "Valhalla", som gik ind under de 6 måneder, der nævnes i pkt. 3, da klager på ingen måde vidste hvem og hvor mange gæster som ville overnatte på et tidspunkt 6 mdr. før festen.

I en mail af 29. april 2020, skrev indklagede, at betalingen for værelserne kunne deles op i to rater, én skulle betales med det samme (kr. 9.000,-), og én skulle betales to måneder før afholdelsen af brylluppet ved en ny dato (kr. 10.305,-).

Klager svarede den 2. maj 2020 under henvisning til telefonsamtale, at, klager havde forstået indklagedes forslag således, at lokaleje var betalt, og at der derfor kun manglede at blive betalt for overnatninger, og da indklagede havde fået betaling også for depositum og rengøring, så var det klagers opfattelse, at indklagede kunne beholde denne betaling som en form for pant til sikkerhed for, at klager faktisk ville holde festen hos indklagede. Herved ville indklagede have kr. 31.000,- af klagers penge. Overnatningerne kunne så betales 2 mdr. forud for en ny aftalt dato (i 2021). På den måde skulle klager ikke have yderligere penge op af lommen, og indklagede ville have betalingen for rengøring og depositum som sikkerhed.

Klager sendte herefter ved mail af 5. maj 2020 til indklagede besked om aflysning af og bad i den forbindelse kun indklagede tilbagebetale indbetalt rengøring kr. 2.500,- og depositum, kr. 5.000,-.

Indklagede meddelte herefter ved mail af 6. maj 2020, at forudbetalt depositum samt indbetalt beløb for slutrengøring blev returneret og indklagede sendte derudover per kulance også kreditnota for leje af værelser og lejligheder.

Klagers bemærkninger:

Klager har anført, at klager ikke, som det er blevet anført af indklagede, havde booket en pakke med lokaleleje og overnatninger, da der tidsmæssigt var 13 mdr. imellem booking af hhv. lokale og værelser. Lokale og værelser blev også opkrævet ved 2 forskellige fakturaer. Det forhold, at der i betingelserne, står, at, "To måneder før arrangementet fremsendes en faktura på depositummet og evt. leje af lejligheder og værelser", kan efter klagers opfattelse ikke føre til, at der bliver tale om køb af en "pakke". Klager har henvist til indklagedes hjemmeside, hvoraf det fremgår, at der kan afbestille overnatning op til dagen inden overnatningen.

Klager har hele tiden opfattet bestemmelsen i pkt. 3 i aftalen om, at ved afbestilling senere end 6 mdr. refunderes lejen ikke, alene gik på lokalelejen. Klager har i den forbindelse anført, at klager ikke havde en reel chance – 6 mdr. før brylluppet – for at vide, hvor mange og hvem, der ønskede at overnatte. Klager finder på den baggrund ikke, at det er rimeligt at afbestillingsbestemmelsen i pkt. 3 også omfatter overnatninger. Klager finder, at indklagede burde have ladet klager afbestille de bookede overnatninger på nær et par stykker således, at der fortsat var tale om en "pakkelsejning", som så ville kunne være flyttet til en dato i 2021.

Klager finder det urimeligt, at klager først skal betale kr. 23.500,- i lokaleleje og derefter yderligere kr. 19.305,- for overnatninger (senere opdelt i rater, så der i 2020 alene skulle betales kr. 9.000,-). I så fald ville klager have lagt ca. kr. 48.000,- forud for brylluppet, som klager ville have mistet ved indklagedes konkurs.

Klager mener yderligere, at det den 23. april 2020 "klart og tydeligt" blev aftalt, at klager kunne vente med at betale overnatningerne indtil 2 mdr. før en ny bryllupsdato i 2021, mens indklagede så kunne beholde de indbetalte kr. i alt 7.500,- for depositum og rengøring, som en form for depositum.

For så vidt angår de af indklagede anførte bemærkninger til klager, så har klager anført, at klager stadig mener, at der ikke er tale om en såkaldt pakkelsejning, da klager læser det som generel information omkring bestilling og betaling.

Klager finder, at det bør gøres tydeligt, at det anses som en "pakkelsejning" ved bookning af både festlokale og overnatninger, uanset om der er tale om flere måneder mellem bookningerne. (I klagers tilfælde 13 måneder)

Klager har anført, at det stemmer, at indklagede udskød betalingsfristen for betaling af overnatninger. Men grundet den ekstraordinære og ukendte situation, som alle stod i, så var Covid-19 pandemien kun blevet værre på dette tidspunkt og der var opstået stor usikkerhed. Og klager håbede og troede stadig på dette tidspunkt, at brylluppet kunne afholdes som planlagt, da ingen kunne vide, at denne pandemi vil strække sig over så mange måneder.

Efter flere korrespondancer mellem indklagede og klager, hvor det ikke lykkedes at komme på en fælles løsning, valgte klager at ringe til indklagede for at finde en løsning. Klager mener klart og tydeligt, at parterne aftalte pr. telefon at, klager kunne afvente med at betale for overnatninger indtil 2 mdr. før ny dato, som den oprindelige kontrakt lød på (så betalingen først skulle være i 2021).

Indklagede kunne så i stedet for beholde de 7.500 kr. for depositum og rengøring, som ellers først skulle betales 2 mdr. før arrangementet. På den måde skulle klager ikke indbetale flere penge da de 7.500 kr. allerede var betalt i marts måned, og indklagede ville så have fået 31.000 kr. fra klager (23.500 kr. for lokale + 7.500 kr. for depositum og rengøring), hvor hele beløbet på 19.305 kr. for værelser så skulle betales næste år, 2 mdr. før den nye bryllupsdato.

Efter nogle dage fik klager så en mail om, at udover de 31.000 kr., som indklagede havde fået, så skulle indklagede have yderligere kr. 9.000,- nu og her, da overnatningsbeløbet blev delt op i 2 rater, og de resterende kr. 10.305,- skulle så betales 2 mdr. før en ny dato. Dette følte klager, at klager måtte sige fra overfor, da det for det første ikke var det, som klager mener blev aftalt pr. telefon, men også fordi klager så næsten ville have betalt lige så meget for rengøring, depositum og halvdelen af overnatningerne, som hvis klager kun havde betalt for overnatningerne alene.

I bund og grund er klager meget ærgerlig over hele denne situation, som ingen er herre over. Klager har bare stadig ikke forstået, at indklagede fastholdt, at klager skulle betale 19.305 kr. for, at klager kunne få lov til at flytte klagers bryllup, da klager i forvejen havde overført 31.000 kr. til indklagede. Det er mange penge at have ude i sådan en usikkerhed, som klager har stået i. Pengene for overnatning ville indklagede modtage 2 måneder før den nye dato, man var på daværende tidspunkt midt i en helt ny pandemi og mange virksomheder og store hotelkæder lukkede ned rundt omkring i landet. Det gjorde klager enormt usikker på, hvad der ville ske for klager i klagers situation og fra midt marts og månederne fremadrettet meget forsigtige, og klager ventede hele tiden på gode nyheder omkring Covid-19, så klager kunne gennemføre brylluppet som planlagt.

Klagers krav:

Klager ønsker det indbetalte beløb kr. 23.500,- for lokaleleje tilbagebetalt.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede er repræsenteret ved advokat.

Indklagede har til støtte for sin påstand henvist til Ankenævnets journal nr. 2018-0435, hvor Nævnet fastslog, at en reservation af værelser i forbindelse med leje af et lokale blev anset for værende én bestilling, og værelserne er derfor en del af den samlede aftale og aftalens værdi. Afgørelsen var truffet på baggrund af en bindende aftale, med klare og forståelige betingelser for ændringer mv., som blev accepteret af gæsten.

Derudover har indklagede anført følgende anbringender til støtte for sin påstand om frifindelse:

Indledningsvis anføres, at det er uklart fra klagen, hvad klager ønsker at opnå. Klager har fået refunderet indbetalt beløb vedrørende rengøring og depositum og har – i modstrid med den indgående aftale - kulance fået kreditnota for bookede lejligheder/værelser. Klager var endvidere, indforstået med, at det indbetalte beløb vedrørende leje af festlokalet var er tabt, såfremt arrangementet ikke kunne flyttes, jf. klagers e-mail af den 15. april 2020, kl. 10.23 til indklagede.

Det fremgår af den indgåede aftale, at arrangementet skulle betales i to rater: en faktura vedrørende leje af festlokale og en faktura vedrørende depositum for leje af lokaler samt evt. leje af værelser, jf. aftalens side 2, pkt. 1. I nærværende sag har klager ønsket at leje værelser, og disse er derfor forhåndsreserveret for klager ved bestillingen, med option for klager på, senest to måneder før arrangementet, at meddele, hvor mange af de forhåndsreserverede værelser, klager ønskede at gøre brug af, jf. aftalen, side 2, pkt. 1. Denne option gjorde klager brug af, jf. klagers e-mail af den 9. marts kl. 18.05 til indklagede, hvorved klager endeligt oplyste, hvor mange af de reserverede lejligheder og værelser man ønskede at anvende. Der er derfor tale om en pakkeløsning, idet

indklagede ikke har kunne råde over de reserverede lejligheder/værelser siden indgåelsen af aftalen til fordel for klager.

I overensstemmelse med parternes aftale var faktura for leje af værelser mv. fremsendt 2 måneder før afholdelse af arrangementet. Leje af festlokale og værelser til overnatning var således så tæt forbundet, at der var tale om én bestilling. Det har ingen betydning, at størrelsen af bestillingen – omfanget af værelser - ændrede sig løbende i aftaleperioden. Reservationen er stadig foretaget samlet.

Ved Ankenævnets afgørelse, journal nr.: 2018-0435, fastslog Nævnet, at værelser reserveret i forbindelse med leje af et lokale var én bestilling, og derved hørte under samme regler ved aflysning. Nævnet lagde samtidig vægt på, at parterne havde indgået en bindende aftale, som var klar og forståelig, og som modparten havde accepteret. Alle disse betingelser er opfyldt i nærværende sag.

Klager kan ikke påberåbe sig oplysningerne om afbestillingsregler, som fremgår af indklagedes hjemmeside. Det fremgår utvetydigt og indledningsvis af hjemmesiden, at afbestillingsregler afhænger af den individuelle aftale for reservationen, jf. betingelserne på hjemmesiden. Det er således indklagedes lejevilkår, som er accepteret af klager ved indgåelsen af aftalen, der var gældende for parternes aftale. Disse går derfor forud for det på hjemmesiden anførte, hvilket udtrykkeligt fremgår af hjemmesiden.

Indklagede har endvidere i sine generelle lejevilkår taget forbehold for force majeure hændelser, hvilket inkluderer epidemier, såsom COVID-19. I tilfælde af force majeure er indklagede ikke forpligtet til, hverken at afholde arrangementet eller tilbagebetale allerede indbetalte beløb. Indklagede har derfor tillige ret til at påberåbe sig denne bestemmelse i sagen.

Ifølge indklagedes generelle lejevilkår vil arrangementer, som annulleres med under 6 måneder til afholdelsen ikke blive refunderet. Værelserne blev annulleret den 7. april 2020, altså under 2 måneder før arrangementets afholdelse, og derfor var indklagede ikke forpligtet til at annullere bestillingen af værelserne, såfremt arrangementet blev rykket. Den 4. maj 2020 - under én måned før afholdelsen - ønskede klager at annullere hele arrangementet. Dette var ligeledes i strid med parternes aftale, herunder de aftalte afbestillingsvilkår samt indklagedes force majeure klausul, og derfor er indklagede ikke forpligtet til at betale nogen form for godtgørelse eller tilbagebetale allerede indbetalte beløb.

Indklagede skal ikke bære risikoen for at klager, som følge af Covid-19 situationen, valgte at aflyse sit arrangement og ikke ville tage imod de løsningsforslag om flytning af arrangementet, som indklagede tilbød.

Indklagede har på trods af ikke at være forpligtet hertil refunderet indbetalt depositum og rengøringsgebyr, og har lavet en kreditnota vedrørende betaling af leje for de reserverede værelser. Lejen for festlokalet kr. 23.500 er indklagede imidlertid ikke forpligtet til at returnere, hvilket klager også er indforstået med, jf. den ovennævnte mail af 15. april 2020 fra klager til indklagede, hvilket klager da heller ikke bad om ved annullering af arrangementet.

Det bemærkes yderligere, at indklagede har været i dialog med klager i hele forløbet, og hele tiden har fastholdt, at hele beløbet for leje af festlokale og værelser skulle indbetales uanset om arrangementet blev flyttet eller ej. Indklagede tilbød yderligere at være behjælpelig med, at rykke arrangementet til 2021, uden ekstra omkostninger for klager, hvilket normalt ikke vil være muligt, da der på forespørgselstidspunktet var under 6 måneder til afholdelsen af arrangementet. Dette er således udtryk for indklagedes velvilje til at finde en løsning.

Indklagede var desuden indstillet på at se bort fra deres force majeure-klausul. Indklagede stiller sig derfor uforstående overfor denne klage, da alle klagers fremsatte krav overfor indklagede er blevet imødekommet og da både indbetalingerne for rengøring og depositum for leje af festlokale er refunderet, ligesom indklagede har krediteret fakturanr. 5484 vedr. værelserne på kr. 19.305. Dette på trods af at indklagede ikke var forpligtet hertil i henhold til parternes aftale.

Indklagedes krav:

Indklagede finder ikke, at klager har krav på tilbagebetaling af de indbetalte kr. 23.500,- for leje af det afbestilte festlokale.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet giver ikke klager medhold.

Ankenævnet bemærker generelt, at corona/covid-19 har forårsaget en helt ekstraordinær situation, hvor såvel forbrugere som erhvervsdrivende uden egen skyld har måtte aflyse arrangementer med deraf følgende tab af økonomisk og menneskelig karakter.

Ankenævnet har ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" lagt følgende tidslinje til grund:

- Den 27. februar 2020 blev den første dansker testet positiv for covid-19.
- Den 6. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor der blev opfordret til at udskyde eller aflyse alle arrangementer med flere end 1.000 deltagere.
- Den 11. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle offentligt ansatte, der ikke varetager kritiske funktioner, sendes hjem, at alle skoler, dagtilbud og institutioner lukkes, og at der indføres forbud mod, at arrangører, forlystelser, restaurationsvirksomheder mv. samler flere end 100 personer indendørs.
- Den 17. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at det gældende fra 18. marts 2020 vil det være forbudt at forsamles mere end 10 personer. Storcentre, restauranter, caféer, natteli mv. lukkes ned.
- Den 23. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle tiltag forlænges til 14. april 2020.
- Den 6. april 2020 blev det meddelt, at forbuddet mod store forsamlinger gælder til og med august. Forsamlingsforbuddet på 10 personer samt forbuddet mod at holde bl.a. restauranter åbne forlænges til den 10. maj 2020.
- Den 7. maj 2020 blev det meddelt, at restauranter, caféer og lignende fra den 18. maj 2020 kan servere under nærmere angivne retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstid, fysisk afstand mv.
- Den 11. maj 2020 blev det meddelt, at forsamlingsforbuddet på 10 personer forlænges til 8. juni 2020.
- Den 14. maj 2020 udsendes et sæt retningslinjer for restauranter og cafeer mv., som bl.a. tilsiger, at der skal være 2 m² pr. person i restaurationslokalet. Selskaber på mere end 10 personer må ikke spise sammen. Selskaber, hvor personerne kender hinanden, kan sidde på normal vis, ellers skal der være minimum 1 meters afstand, og der skal være minimum 1 meters afstand mellem forskellige selskaber. Der må alene være åbent til kl. 24.

- Den 18. maj 2020 kunne restauranter, caféer og lignende servere under nærmere retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstider (alene åbnet til kl. 24) , fysisk afstand mv.
- Den 8. juni 2020 indgås en politisk aftale om åbning af samfundet (fase 2), som fra og med den 8. juni hæver forsamlingsforbuddet til 50 personer, fra den 8. juli hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer, og fra den 8. august hæves forsamlingsforbuddet til 200 personer for arrangører omfattet af sektorpartnerskabsretningslinjer.
- Den 8. juni 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 50 personer.
- Den 8. juni 2020 udstedes en revideret forbudsbekendtgørelse, som giver mulighed for at samles op til 500 personer i selskabslokaler mv. til fester og arrangementer mv., hvis gæsterne i det væsentlige er siddende.
- Den 11. juni 2020 indgås politisk aftale om, at private fester/arrangementer kan få lov at fortsætte efter midnat.
- Den 13. juni 2020 udstedes en ændringsbekendtgørelse, hvorefter serveringssteder må holde åbent efter kl. 24 for private fester, hvor deltagerne i det væsentlige kender hinanden i forvejen, hvis kun personer, der deltager i arrangementet, har adgang til serveringsstedet.
- Den 13. juni 2020 udstedes et sæt reviderede retningslinjer for hoteller, restauranter og caféer mv., som tager højde for de undtagelser fra forsamlingsforbuddet, som gælder for restaurationsbranchen.
- Den 8. juli 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer.
- Den 19. september 2020 pålægges restauranter og andre serveringssteder at skulle lukke kl. 22 (lukkepåbuddet annonceres på et pressemøde den 18. september 2020 om eftermiddagen og annonceres således med under et døgn varsel).
- Den 26. september 2020 blev forsamlingsforbuddet sænket til 50 personer (sænkningen blev bebudet på et pressemøde den 25. september 2020 om eftermiddagen og indførtes således med et døgn varsel.).
- Fra den 26. september 2020 vil det - herefter - kun være muligt at samle mere end 50 personer, hvis der er tale om: *"Lokaler, lokaliteter og arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor kunder, besøgende eller deltagere i al væsentlighed sidder ned på faste pladser med retning mod en scene, biograflærred, bane eller lignende."*
- Fra mandag den 26. oktober 2020 blev forsamlingsforbuddet sænket til 10 personer, foreløbigt gældende til den 22. november 2020. Sænkningen blev bebudet på et pressemøde fredag den 23. oktober 2020 om eftermiddagen.

Ankenævnet finder, at det ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" må overvejes, om der har været tale om force majeure, og i givet fald hvilken betydning det har.

Force majeure dækker over en upåregnelig begivenhed uden for parternes kontrol, der ikke kan afværges, og som (midlertidigt eller permanent) umuliggør opfyldelse af kontraktuelle forpligtelser. En generel betingelse for, at en aftalepart kan påberåbe sig force majeure er, at parten er forhindret i at opfylde sine forpligtelser i henhold til den indgåede aftale.

Hvis parternes aftale indeholder en force majeure-bestemmelse, må det bero på en konkret vurdering af bestemmelsen, om corona-virus er omfattet. Hvis parternes aftale ikke indeholder en force majeure-bestemmelse, vil dansk rets almindelige bestemmelser finde anvendelse, hvorved force majeure gælder som generel retsnorm.

Ankenævnet finder herudover, at hvis ikke andet konkret er aftalt mellem parterne, må branchens kutymer om afbestilling lægges til grund.

Af § 19 i Horestas branchekutyme (Hvad man bør vide ... - når fester, møder og konferencer skal holdes i byen) fremgår, at ved helt ekstreme forhold uden for parternes kontrol (force majeure) kan afbestilling/aflysning ske vederlagsfrit. Denne branchekutyme har været gældende i mere end 10 år.

Ankenævnet finder på denne baggrund, at hvis parterne ikke konkret har aftalt andet, vil en aflysning af et arrangement omfattende flere end 10 personer (forsamlingsforbuddet) og/eller servering på restaurant eller café på et tidspunkt, hvor det var klart, at dette ikke lovligt kunne gennemføres, være omfattet af force majeure.

En aflysning omfattet af force majeure betyder imidlertid ikke, at arrangøren vil være berettiget til at kræve betaling for det aflyste arrangement eller beholde en forudbetaling herfor, jf. Horestas branchekutyme. Det er i praksis uafklaret, om arrangøren vil kunne kræve betaling for dokumenterede udgifter, som arrangøren måtte have afholdt som følge af det konkrete arrangement.

Hvis den oprindelige aftale har vedrørt et arrangement til afholdelse på et ikke nærmere aftalt tidspunkt (f.eks. en såkaldt SPOT-deal eller lignende) finder Ankenævnet, at arrangøren vil være berettiget til at henvise kunden til at finde et andet tidspunkt til arrangementets gennemførelse på vilkår som svarer til de oprindeligt aftalte.

I denne sag skal Ankenævnet indledningsvist bemærke, at Ankenævnet ikke finder, at der af klager blev købt en samlet pakke bestående af leje af lokaler og booking af en række overnatninger. Ankenævnet bemærker imidlertid, at indklagede har fremsendt kreditnota for så vidt angår værelserne, og at indklagede endvidere har tilbagebetalt beløb vedrørende slutrengøring og depositum.

Spørgsmålet er herefter, om klager har ret til at få refunderet de kr. 23.500,- som klager havde betalt i lokaleleje til afholdelse en bryllupsfest til afholdelse den 22. - 24. maj 2020.

Klager afbestilte endeligt ved en e-mail af den 5. maj 2020 til indklagede det bookedede festlokale. På afbestillingstidspunktet den 5. maj 2020, var der ikke udstedt et forsamlingsforbud som omfattede den 22. - 24. maj 2020.

Afbestillingen kan således ikke anses for at være omfattet af force majeure, men skal behandles efter indklagedes almindelige afbestillingsregler, hvorefter klager ved afbestilling 17 dage før arrangementet ikke havde krav på at få den indbetalte lokaleleje tilbage.

Ankenævnet giver således ikke klager medhold.

Afgørelse af 20. oktober 2020